

gjort mig skyldig i Gjentagelser, idet jeg flere Gange har godtgjort, hvad det ærede Medlem dog vel maa kalde et positivt Bevis, at Erfaringen har vist, at den Bestemmelse, som det ærede Medlem holder paa, var i den Grad generende for Landboforeningerne, at de have været nødte til at omgaa Loven, ganske vist paa den lovlige og loyale Maade, at de udsætte Præmier af deres egne, ofte meget knappe Midler, og derigennem har det vist sig, at der er en saa stor Trang som vel mulig til en Forandring. Det glæder mig imidlertid, at jeg ikke har været ene om at udtale mig saaledes, i det selve Forslagsstilleren af Underændringsforslaget i Gaar med stor Styrke udtalte, at det var almindelig Skik og Brug, at mange Landboforeninger udsatte Præmier for saadanne ældre Hingste. Han fandt saa ganske vist, at man saa ogsaa kunde lade dem gjøre det af deres egne Midler; men deri ligger, forekommer det mig, et saa positivt Bevis, som overhovedet kan gives for, at den bestaaende Ordning paa dette Punkt er uhensigtsmæssig.

Indenrigsministeren (Singerslev): Jeg beklager selvfølgelig i ganske overordentlig Grad, at den ærede Ordfører har følt sig saaret ved Udtalelser af mig i Gaar, og endog følt sig saaret ved den Tone, hvori mine Udtalelser ere fremkomne. Jeg tror, at selv den ærede Ordfører vil indromme, at naar en Minister staar med en Lov som denne overfor et Udvalg, som er blevet enigt om Ting, som man anser det for sin Skyldighed at modsætte sig, saa er det rigtigt, at man udtrykker sig sikkert og præcist og undertiden endog lidt stærkt. Jeg vil sige den ærede Ordfører, at i enhver Forhandling, ikke blot med Venner men ogsaa med Modstandere, forudsætter jeg altid, at god Villie er til Stede fra alle Sider, naar den ikke er til Stede, saa kan man efter min Mening ikke forlange noget brugbart Resultat, og jeg vil en Gang for Alle bede den ærede Ordfører ikke tro noget Saa-dant, at jeg skulde ville fremsætte nogen Bestyldning mod ham, som skulde være krænkende. At der skulde ligge en Sigtelse for utilbørligt Sjufferi deri, at man forudsætte, at man kom til at gennemgaa en Lov igjen ved 3die Behandling, det er vistnok en Bestyldning, som er hentet lidt langt borte fra, det er Tilfældet ved enhver Lov, som der stilles en hel Mængde Ændringsforslag til, og særlig er det Tilfældet, hvor, som jeg vil haabe det her vil ske, nogle Forslag blive vedtagne og andre forkastede. Jeg kunde gjerne godtgjøre — men for

længe tør jeg vist ikke gjøre Krav paa Thingets Tid — at dersom visse Ændringsforslag blive forkastede, vil det føre til, at der kommer til at staa meningsløse Bestemmelser efter 2den Behandling; det kan den ærede Ordfører ikke benægte. Hvorfor maa jeg ikke have Lov til at sige det? Den ærede Ordfører er saa villig til at tage mine Udtalelser til Indtægt, naar de ere rettede mod Andre, men naar de ere rettede mod den ærede Ordfører selv, tillader han dem ikke; det er kun den ærede Ordfører, jeg ikke maa berøre stærkt. Men, naar den ærede Ordfører med hele Udvalget stiller sig imod det, som jeg anser for rigtigt, saa er det min Pligt at sige, hvad jeg anser for rigtigt, og saa maa den ærede Ordfører ikke fortænke mig i, at jeg præciserer mine Indvendinger overfor Udvalget. Den ærede Ordfører sagde, at det var Smaating, jeg havde udtalt mig om. Ja, ikke alle Ting ere lige store, og naar her foreligger en hel Række af Ændringsforslag, er det ikke blot min Pligt, men ogsaa skyldig Høflighed, at jeg omtaler dem, hvad enten de ere store eller smaa; altsaa kan jeg selvfølgelig komme til at gjøre Bemærkninger vedrørende mindre Sager, og hvis jeg ikke gjorde det, saa kunde den ærede Ordfører staa op og sige: Ministeren har ikke en Gang berørt dem, saa det er ikke let at finde, hvorledes man skal stille sig. Blandt de smaa Ting henregner den ærede Ordfører maasse — jeg ved det ikke — min Hovedindvending mod Ændringsforslaget under Nr. 1, at det giver en hel anden Disposition end Regeringens Forslag, idet Regeringens Forslag overlader det til Landboforeningerne at disponere over Halvdelen af Midlerne, men til Dyrestuekommissionerne at disponere over den anden Halvdel, medens Udvalget henlægger Dispositionen over de 70,000 Kr. til andre Foranstaltninger, til Ministeriet. Den ærede Ordfører svarede ikke paa dette, som jeg mener er Hovedpunktet, og som jeg berørte udførligt igaar. Jeg maa altsaa antage, at den ærede Ordfører ikke erkjender Rigtigheden deraf, hvilket forbauser mig noget, eller henregner det til de Punkter, som have mindre Betydning. Jeg betragter det som et Hovedpunkt. Jeg skal gjentage, hvad jeg sagde igaar, at jeg forøvrigt med Hensyn til § 1 ikke stiller mig saaledes, som jeg siger, at jeg ikke kan modtage Forslaget jeg vil ikke positivt stemme for det, men jeg modsætter mig ikke dets Vedtagelse i og for sig, — Forøvrigt have Forhandlingerne i Dag væsentlig drejet sig om Ændringsforslaget under Nr. 5, som jeg vedblivende